

היום הגדול, יום הדין, יום החשבון, שאין לו לאדם להגן עליו אלא מעשי הפשרים שהוא עושה בעולם הזה כדי שיגנו עליו באתה השעה.

בא ראה, וייראו האנשים פי הובאו בית יוסף. ומה כלם היו גבורים, כלם תוקים, ועלם אחד שהביא אותם לבית יוסף פחדו - פשיבא הקדוש ברופ הוא לתבע אותו לדין את האדם על אחת כמה וכמה.

משום כך צריך לאדם להזהר בעולם הזה להתחזק בקדוש-ברופ-הוא, וישים בו את בטחונו. שאף על גב שהוא חטא, אם יחזר ממנו בתשובה שלמה, הרי הוא תקיף תוק, ויתחזק בו בקדוש-ברופ-הוא כאלו לא חטא. שהרי השבטים, משום שחטאו על גנבת יוסף היו פחדים, שאלמלא לא חטאו לא היו פחדים כלל, משום שחטאי האדם משברים את לבו, ואין לו כלל כח. מה הטעם? שהרי אותו יצר הטוב נשבר עמו, ואין לו כח להתחזק על אותו יצר הרע, ועל זה כתוב (דברים כ) מי האיש הירא ורף הלבב, הירא (שיראה לו) מן החטאים שבגדו, שהם שבר הלב של האדם.

ובא ראה לכמה דורות נפרע הקדוש ברופ הוא מאותם חטאי השבטים, שהרי אין נאכד מלפני הקדוש ברופ הוא כלום, ונפרע מדור לדור, והדין תמיד עומד לפניו עד שנפרע, ושורה הדין במקום שצריך.

מנין לנו? מחזקיהו. חזקיהו חטא

ותא חזי, וייראו האנשים פי הובאו בית יוסף. ומה כלהו הוו גיברין, פלהו תקיפין, וחד עולימא דאייתי לון לביתא דיוסף, דחלו. פד ייתי קדשא ברין הוא למתבע ליה לדינא לבר נש, על אחת כמה וכמה.

ובגין כך בעי בר נש לארגזא (ליה) תדיר, מההוא יומא רבא, יומא דדינא, יומא דחושבנא. דלית ליה לבר נש לאגנא עליה, אלא עובדוי דכשרן, דאיהו עביד בהאי עלמא. בגין דיגינו עליה בההיא שעתא.

תא חזי, וייראו האנשים פי הובאו בית יוסף. ומה כלהו הוו גיברין, פלהו תקיפין, וחד עולימא דאייתי לון לביתא דיוסף, דחלו. פד ייתי קדשא ברין הוא למתבע ליה לדינא לבר נש, על אחת כמה וכמה.

בגין כך בעי ליה לבר נש, לאזדהרא בהאי עלמא. לאתתקפא ביה בקדשא ברין הוא, וישוי ביה רוחצניה. דאף על גב דאיהו חטי, אי יהדר מניה בתיובתא שלימתא, הא תקיף איהו, ויתתקף ביה בקדשא ברין הוא, פאילו לא חטא.

דהא שבטין, בגין דחטו על גניבת יוסף, הוו דחלין. דאלמלא לא חטו, לא הוו דחלין כלל. בגין דחובוי דבר נש מתברין לפיה, ולית ליה חילא כלל. מאי טעמא, דהא ההוא יצר הטוב אתבר עמיה, ולית ליה חילא לאתתקפא על ההוא יצר הרע. ועל דא כתיב, (דברים כ) מי האיש הירא ורף הלבב, הירא (יראה דא) מחובין דבידוי, דאינון תבירא דלבא דבר נש.

ותא חזי, לכמה דרין אתפרע קדשא ברין הוא, מאינון חובין דשבטין, דהא לא אתאביד מקמיה דקדשא ברין הוא כלום.

ואתפרע מדרא לדרא, ודינא קיימא קמיה תדיר, עד דאתפרע, ושרי דינא באתר דאצטריך.

מנן, מחזקיהו. חזקיהו חב ההוא חובא, דגלי סתירין דקדשא ברין